

## POSTANOWIENIE

Dnia 15 października 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Agnieszka Góra-Błaszczkowska

w sprawie z odwołania P.G.  
przeciwko Dyrektorowi Zakładu Emerytalno-Rentowego Ministerstwa Spraw  
Wewnętrznych i Administracji w Warszawie  
o wysokość emerytury,  
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy i Ubezpieczeń  
Społecznych w dniu 15 października 2025 r.,  
w przedmiocie rozpoznania skargi kasacyjnej organu rentowego od wyroku  
Sądu Apelacyjnego w Katowicach  
z dnia 20 stycznia 2025 r., sygn. akt III AUa 1867/22

**umarza postępowanie ze skargi kasacyjnej.**

## UZASADNIENIE

Pełnomocnik Dyrektora Zakładu Emerytalno-Rentowego Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji w Warszawie złożył do Sądu Najwyższego skargę kasacyjną od wyroku Sądu Apelacyjnego w Katowicach z 20 stycznia 2025 r., sygn. akt III AUa 1867/22, którym Sąd drugiej instancji w wyniku apelacji odwołującego się P.G. zmienił zaskarżony wyrok Sądu Okręgowego w Katowicach z 13 września 2022 r., sygn. akt X U 532/22 i poprzedzającą go decyzję organu rentowego z 7 czerwca 2021 r. w ten sposób, że począwszy od 1 października 2017 r. przyznał P.G. prawo do emerytury policyjnej w wysokości ustalonej z pominięciem art. 15 c ustawy z 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji,

Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Anty korupcyjnego, Straży Granicznej, Straży Marszałkowskiej, Służby Ochrony Państwa, Państwowej Straży Pożarnej, Służby Celno-Skarbowej i Służby Więziennej oraz ich rodzin (Dz.U. z 2024 r., poz. 1121 t.j.). Ponadto, obciążył organ rentowy kosztami postępowania za obie instancje.

W piśmie procesowym z 13 października 2025 r. (data prezentaty) pełnomocnik organu rentowego cofnął skargę kasacyjną i wniósł o umorzenie postępowania.

Wobec powyższego postępowanie w przedmiocie skargi kasacyjnej stało się bezprzedmiotowe, w związku z czym podlegało umorzeniu, bowiem cofnięcie skargi kasacyjnej jest w interesie odwołującego się, który nie składał własnej skargi kasacyjnej.

Uwzględniając treść powyższego pisma oraz opierając się na podstawie art. 391 § 2 k.p.c. w związku z art. 398<sup>21</sup> k.p.c., Sąd Najwyższy orzekł zatem, jak w sentencji postanowienia.

[KK]

[SOP]